

Obrzęd pobłogosławienia i poświęcenia ikony Chrystusa lub świąt Pańskich, jednej lub wielu

Na stole postawionym przed amboną, przykrytym obrusem, umieszczamy ikonę Zbawiciela lub wiele ikon, ile ich będzie. Kapłan ubrany w epitachelion i felonion okadza ikony i zaczyna jak zwykle. Odmawia się Psalm 88:

Zmiłowania Twoje będę opiewać na wieki, z pokolenia na pokolenie będę głosić Twą prawdę mymi ustami, bo powiedziałeś: Na wieki zostanie zbudowane miłosierdzie, na niebiosach utrwalona będzie Twa prawda. Sporządziłem testament moim wybrańcom, przysiągłem Dawidowi, słudze memu: Wiecznie trwać będzie twoje potomstwo, zbuduję ci tron z pokolenia na pokolenie. Niebiosy sławić będą Twoje cuda, Panie, i Twoją prawdę w zgromadzeniu świętych, bo któż w chmurach może się równać Panu, któż jest podobny do Pana pośród synów Bożych? Bóg jest uwielbiony w radzie świętych, wielki i groźny dla wszystkich wokół Niego. Panie, Boże Zastępów, któż jest podobny Tobie? Potężny jesteś, Panie, a Twoja prawda wokół Ciebie. Ty panujesz nad mocą morza, miarkujesz ruch jego fal. Ty upokorzyłeś pyszałka jak zranionego, mozym ramieniem rozproszyłeś swych wrogów. Twoje są niebiosy i ziemia jest Twoja. Ty utwierdziłeś krąg ziemi i co go napełnia. Ty stworzyłeś wiatr z północy i od morza, Tabor i Hermon radują się Twym imieniem. Twoje ramię jest potężne, niech Twa ręka się umocni, a Twoja prawica niech się wzniesie. Sprawiedliwość i sąd są postawą Twego tronu, miłosierdzie i prawda idą przed Twym obliczem. Błogosławiony naród, który zna pieśń uwielbienia, Panie, będą kroczyli w świetle Twego oblicz. W Twoim imieniu będą się radować cały dzień, a w Twej sprawiedliwości zostaną wywyższeni. Albowiem Ty jesteś chlubą ich mocy i w Twym upodobaniu nasz róg się wzniesie. Albowiem u Pana jest ratunek i u świętego Izraela, naszego Króla. Niegdyś mówiłeś w widzeniu do swych pobożnych i rzekłeś: Pomocy udzieliłem mocarzowi, wywyższyłem wybrańca z mego ludu. Znalazłem Dawida, mego sługę, namaściłem go moim świętym olejem. Moja ręka bowiem użyczy mu pomocy, a moje ramię go wspomůže. Nie skorzysta na nim nieprzyjaciel, a syn nieprawości nie zdoła mu zaszkodzić. Zetrę przed jego obliczem nieprzyjaciół i przepędzę tych, którzy go krzywdzą. Z nim jest moja prawda i miłosierdzie, w moje imię podwyższony będzie jego róg. Ponad morzem położę jego rękę i nad rzekami jego prawicę. On będzie mnie wzywał: Ty jesteś moim Ojcem, Bogiem moim i zbawiennym oparciem dla mnie. I ustanowię go pierworodnym, wywyższonym pośród królów ziemi. Na wieki zachowam swe miłosierdzie dla niego i wierne będzie moje z nim przymierze. Utwierdzą na wiek wieków jego potomstwo, a tron jego niczym dni niebios. Jeśli synowie jego porzucą moje prawo i nie będą postępować według mych sądów, jeśli zlekceważą moje nakazy i nie będą strzegli moich przykazań, różgą wychłostam ich nieprawości, a biczami ich zbrodnie. Nie odbiorę jednak mego miłosierdzia, ani też nie zaprzestaną mej prawdomówności. Nie naruszę też mego testamentu i nie unieważnię tego, co wychodzi z moich ust. Raz

przysięgłem w mojej świątyni, że nie skłamię Dawidowi. Potomstwo jego będzie trwać na wieki, a jego tron jak słońce przede mną, jak księżyc utwierdzony na wieki i wierny świadek na niebie. Lecz Ty odtrąciłeś i wzgardziłeś, odrzuciłeś Twego Pomazańca. Unieważniłeś testament dla swego Sługi, cisnąłeś w proch jego świętość. Zniszczyłeś wszystkie jego mury, jego umocnienia obróciłeś w gruzy. Szarpali go wszyscy przechodzący drogą, stał się pośmiewiskiem dla swych sąsiadów. Wywyższyłeś prawicę jego nieprzyjaciół, rozradowałeś wszystkich jego wrogów, sprawiłeś, że jego miecz stał się bezużyteczny i nie wspomogłeś go w walce. Odarłeś go z jego czystości, jego tron obaliłeś na ziemię, skróciłeś dni jego życia, okryłeś go hańbą. Jak długo, Panie? Odwracasz się do końca? Czy Twój gniew ma płonąć jak ogień? Pamiętaj, jaki jest mój los, czyż na próżno stworzyłeś wszystkich synów ludzkich? Kim jest ten człowiek, który będzie żył i nie ujrzy śmierci, wyrwie swą duszę z rąk otchłani? Gdzie są, Panie, Twoje dawne łaski, które poprzysięgłeś Dawidowi w Twojej prawdzie? Wspomnij, Panie, zniewagę Twoich sług, którą znoszę w mym wnętrzu od licznych narodów, którą wyrządzają Twoi wrogowie, Panie, którą wyrządzają Twemu Pomazańcowi. Błogosławiony Pan na wieki! Amen! Amen!

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Alleluja. Alleluja. Alleluja. Chwała Tobie, Boże (trzy razy).

Diakon: Do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Kapłan odmawia tę modlitwę:

Panie Boże Wszechmocny, Boże ojców naszych, chcąc uwolnić Twój lud wybrany Izraela z oszustwa idolatrii i mieć go zawsze przy sobie ku poznaniu i służeniu Tobie, Jedynemu prawdziwemu Bogu, aby nie czynił sobie obrazu i podobieństwa przeciwnego Tobie, prawdziwemu Bogu, ale aby kłaniał się i służył Bogu, przez przykazanie zakazałeś czynić obrazy. Podobieństwa zaś i obrazy, którymi nie słał cudzych fałszywych bogów, ale Ciebie, Jedyne prawdziwego Boga i Twoje najświętsze i najwspanialsze imię, najpierw w Twoim Namiocie Spotkania nad arką przymierza uczynić nakazałeś dwa złote cherubina na rogach przebłagalni, i na zasłonach wykonać sztuką haftu mnóstwo cherubinów. Salomon w Świętym Świętych postawił dwa cherubiny z drzewa cyprysowego, oblane złotem. Arkę zaś, w której były kamienne tablice przykazań, waza manny i laska Aarona, oznaczająca Twoją obecność z ludem, wspaniałość Twego Majestatu i pamięć Twoich sławnych cudów i łask, nakazałeś czcić z bojaźnią, lękiem, pobożnym pokłonem, okadzeniem i modlitwą przed nią, chociaż były dziełem rąk ludzkich, i cześć tę jako Tobie samemu oddaną miłosiernie przyjmowałeś. Po wypełnieniu się czasów posłałeś Jednorodzonego Twego Syna, Pana naszego Jezusa Chrystusa, zrodzonego z niewiasty, zawsze Dziewicy Marii, który przyjął postać sługi i był podobny ludziom, który podobieństwo swego najczcigodniejszego obrazu nie ręką ludzką

uczynił przyłożywszy chustę do swego najświętszego Oblicza i odbił na niej, posłał królowi Edessy Abgarowi, i tym uleczył go z choroby, a wszystkim przychodzącym z wiarą do tego odbicia i kłaniającym się dawał niezliczone uzdrowienia i liczne cudowne czyny. Przeto my, łaskawy Wszechwładco, tę ikonę umiłowanego Twego Syna, uczynioną na wspomnienie zbawczego wcielenia i wszystkich sławnych Jego cudów i łask, które na ziemi jako człowiek objawił rodzajowi ludzkiemu, nie uczyniliśmy ku ubóstwieniu, ale wiedząc, że cześć oddawana obrazowi przechodzi na Praobraz, ze czią składamy przed Twoim Majestatem i przypadając do Ciebie, gorliwie błagamy: Wejrzyj miłosiernie na nas i na tę ikonę, którą uczyniliśmy na pamiątkę ze względu na wcielenie i objawienie Jednorodzonego Twego Syna, ześlij na nią Twoje niebieskie błogosławieństwo i łaskę Najświętszego Ducha, pobłogosław i poświęć ją. Daj jej moc uzdrawiania, odpędzania wszelkich zakusów diabelskich i napelnij ją błogosławieństwem i mocą owego świętego nie ręką ludzką uczynionego obrazu, który przez dotknięcie świętego i przeczystego Oblicza umiłowanego Twego Syna obficie zyskał, aby tymi mocami i cudami działał ku umocnieniu wiary prawosławnej i zbawieniu Twego wiernego ludu, i aby prośby kłaniających się, z wiarą przyzywających i gorliwie modlących się do Ciebie, i Jednorodzonego Twego Syna, i Najświętszego Ducha, zostały usłyszane oraz sprowadziły miłosierdzie Twojej przyjaźni do człowieka i łaskę. Albowiem Ty jesteś uświęceniem naszym i chwałę oddajemy Tobie z Jednorodzonym Twoim Synem, i z Najświętszym, i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Alleluja. Alleluja. Alleluja. Chwała Tobie, Boże (trzy razy).

Chór: Amen.

Kapłan: Pokój wszystkim.

Lud: I duchowi twemu.

Diakon: Głowy wasze skłońcie przed Panem.

Chór: Przed Tobą, Panie.

Kapłan: Zważ Panie, Boże mój, ze świętego przybytku i z tronu chwały Twego królestwa, i miłosiernie ześlij Twoje święte błogosławieństwo na tę ikonę i w pokropieniu tą wodą święconą pobłogosław i poświęć ją, daj jej moc uzdrawiania wszelkiej choroby i słabości, odpędzania wszelkich zakusów diabelskich, a modlitwy wszystkich z wiarą do niej przybiegających i przed nią Tobie kłaniających się, niech zawsze będą przez Ciebie wysłuchane i przyjęte. Przez łaskę i miłosierdzie Jednorodzonego Twego Syna, z którym jesteś błogosławiony z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan kropi ikonę wodą święconą, mówiąc:

Poświęcana jest ta ikona łaską Najświętszego Ducha, pokropieniem tą wodą święconą, w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha. Amen (trzy razy).

Następnie kapłan okadza ołtarz i kłania się, śpiewając lub czytając ten troparion, ton 2:

Przeźzystej Twojej Ikonie, o Dobry, oddajemy pokłon, prosząc Cię, Chryste o darowanie przewinień naszych. Ty bowiem dobrowolnie zechciałeś wstąpić ciałem na krzyż, aby tych, których stworzyłeś, wybawić z niewoli wroga. Przeto dziękczynnie wołamy do Ciebie: Radością wszystko napełniłeś, Zbawicielu nasz, który przyszedłeś zbawić świat.

Po ucałowaniu ikony mówi:

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen. Ton 4:

Twoją Boską postać przedstawiając na ikonie, Chryste Boże, jasno rozumiemy Twoje zrodzenie z Dziewicy oraz głosimy Twoje niewypowiedziane cuda i wspominamy dobrowolne ukrzyżowanie. Przed Twoją ikoną biesy uciekają ze strachu, niegodni zaś w bólu płaczą jako ich współnicy.

Rozesłanie:

Chrystus, prawdziwy Bóg nasz, który z niewypowiedzianej Opatrzności przed swoją dobrowolną mękę zechciał na chuście nie ręką ludzką odbić przeźzysty obraz swego Bogocłowieczego Oblicza, dla modlitw Przeźzystej swojej Matki i wszystkich swoich świętych, zmiłuje się nad nami i zbawi nas, jako Dobry i Przyjaciel człowieka.

Kapłan kładzie ikonę na swoim miejscu i odchodzi dzięki składając Bogu.